

Pelgrim '06, dat is de nieuwe naam van de jongerentocht Stap voor Stap, zeg maar de Belgische versie van de Wereldjongerendagen, die traditioneel plaatsvindt tijdens het weekend van Palmzondag. Het evenement werd in een nieuw jasje gestoken. De belangrijkste ingrediënten zijn ontmoeten, bezinnen en vooral op tocht gaan. Marc Peersman zet de jonge pelgrims op weg met een inhoudelijke boodschap.

Lieve Wouters

MARC PEERSMAN

'Aanvaard nu maar dat je aanvaard bent'

WERKZAAM aan de Katholieke Hogeschool Sint-Lieven te Aalst en Sint-Niklaas en in de CCV-vormingsdienst van het bisdom Gent, staat Marc Peersman vooral bekend om zijn onverbrekelijke gewoonte ernstige vormingsinitiatieven in te leiden met bijwijlen hilarische sketches. Vast een gevolg van zijn Chiroverleden. Of was het bij Jeugd en Gezondheid dat hij leerde om instructorencursussen van animo te voorzien? Hoe het ook zij, het jonge volkje mag zich straks tijdens *Pelgrim '06* verwachten aan een ludieke doch inhoudelijk ijzersterke inleiding op het thema *Uw Woord is een licht op mijn pad* (Psalm 119, 105) door Marc Peersman.

- Pelgrim '06 staat open voor alle jonge mensen, ook voor wie zich (nog) geen christen noemen. Met dit thema kreeg je geen makkelijke taak.

Ver of minder ver gevorderd in de zoektocht naar God, één ding hebben al wie ervoor kiezen om deel te nemen, gemeen. Ze willen richting geven aan hun leven. Vandaag worden mensen voortdurend voor keuzes gesteld. Tegelijk zijn er nog amper duidelijke referentiepunten. Je moet je leven op elk moment zelf in handen nemen. Ik denk dat jezelf en palliatief arts Marc Desmet gelijk heeft, als hij in zijn boek *Moe van het kiezen* (Lannoo, 2006) uitlegt dat velen moe en zelfs depressief worden van die doorgedreven zelfbeschikking.

De psalmtekst stelt daar iets anders tegenover. Hij getuigt van de ontdekking dat er iemand naast mij staat. Ik word door God aangesproken met een Woord van liefde en erkenning. Het geloof is meer dan een levensbeschouwelijk kader of een geheel van regeltjes dat het leven makkelijker maakt. Met een boutade: geloven begint bij het aanvaarden dat je aanvaard

bent. Willem Jan Otten, de Nederlandse succesauteur die opgroeide in een atheïstisch milieu en zo rond z'n veertigste christen werd, verwoordt het zo: „Ik ben jarenlang op zoek geweest, tot ik opeens ontdekte dat Iemand mij zocht.” Die omkering is wezenlijk. Hij voegt eraan toe: „Het 'iets' wat ik zocht, bleek U te zijn.”

- Daar heb je weer dat 'ietsisme'. Vele jongeren herkennen zich daarin. Ze voelen wel dat iets ons overstijgt, maar hebben moeite met een persoonlijke God.

God zelf kun je je inderdaad niet voorstellen. Daarom juist verbieden joden de afbeelding van God. Maar Hij heeft zich wel laten kennen in de mens Jezus, die we Christus noemen. Mij treft altijd het verhaal van Nikodemus, die 's nachts in het geheim Jezus wil ontmoeten. Jezus zegt deze wetgeleerde dat hij opnieuw moet geboren worden, uit water en geest (Johannes 3, 5). Dat herboren worden is een ander woord voor 'zich bekeren'. Het is inzien dat ik niet mijn eigen centrum ben, maar dat ik leef vanuit een bron, vanuit Iemand die mij graag ziet.

Hoe zal ik het verduidelijken? Onlangs had ik op school een discussie met mijn studenten verpleegkunde. We vroegen ons af waarom weglooptgedrag en zelfdoding vaker voorkomen bij adoptiekinderen, vooral wanneer zij er niet in slagen hun biologische ouders terug te vinden. Wat missen zij? Iemand meende: „Voor hen lijkt het alsof niemand hen gewild heeft.” Dat is volgens mij inderdaad het diepste verlangen van de mens: gewild zijn, van iemand mogen zijn, aanvaard zijn.

Jongeren leven niet in een religieus niemandsland. Ze staan open voor het diepere, maar in de postmoderne cultuur heerst het idee dat je ook je geloof zelf moet samenstellen. Je ontwerpt en bepaalt zelf je eigen zin, waarheid of normen. In die cultuur is bidden heel moeilijk, aangezien dit veronderstelt dat je loskomt van jezelf. Geef

© Kristof Ghyselinck

de controle nu maar uit handen en aanvaard maar dat Hij er voor je is. Maak je die sprong, zul je ontdekken dat je hiermee geen afbreuk doet aan je persoonlijkheid, maar dat je er juist door openbloeit.

- Wat kan een evenement zoals Pelgrim '06 betekenen voor jonge mensen?

Het is alvast een gelegenheid om met velen samen te komen proeven van wat het leven als christen voor jou kan inhouden. Een smaakmaker, zeg maar. De bijeenkomst staat open voor jongeren die nog op zoek zijn én voor wie zich al echt christen noemt. Maar eigenlijk zijn we allen zoekers. Christenen zijn immers mensen van de weg en worden, zoals Abraham en zijn volk, elke dag opnieuw uitgenodigd om zich te laten leiden door Gods belofte. Zo gauw ze zich 'gearriveerd' wenen, loopt het fout. Voorbeelden ten overvloede daarvan in de Bijbel. Vandaar dat de organisatoren het parcours dit jaar extra lang hebben gemaakt (*licht*).

- Is er geen achtergrondkennis nodig om het inhoudelijke deel te kunnen verstaan?

Er is geen geloof zonder kennis. Je moet weten wat je gelooft. Tegelijk is geloof niet de vrucht van reflectie, maar van persoonlijk geraakt worden. Te veel kennis kan een hinderpaal zijn. Daarin ligt de armoede van veel van onze catechese: ze is nog te vaak instructief en belerend. Niemand kan overdragen wat hij zelf niet beleeft. We moeten allemaal het abc van het verbond van God met de mensen nog leren.

Daarom is een staptocht zoals *Pelgrim '06* een goede vorm om aan jongerenpastoraal te doen: parcours in plaats van discours. Met vallen en opstaan op tocht gaan in plaats van de catechismusstijl, mond open en slikken. Er is dan ook maar één voorwaarde om mee te doen aan *Pelgrim '06*: dat je openstaat voor wat God met je voor heeft.

- Pelgrim '06 volgt na de succesvolle ervaring van de Wereldjongerendagen in Keulen afgelopen zomer. Welke indruk maakte deze bijeenkomst op jou?

Jongeren hebben dat nodig, vooral omdat ze in hun eigen parochie vaak eenzaam zijn. De Wereldjongerendagen geven hen een positieve kerkervaring. Ze

blijft trouwens niet zonder gevolgen. Ook al hoor je soms mopperen dat je ze toch nog niet ziet in de parochies. Maar dan denk ik: hoe sterk zijn onze geloofs-gemeenschappen al vernieuwd, zodat die jongeren zich daarin kunnen thuis voelen?

Wat brengt ons in de parochie samen? Het feit dat we allemaal Overmerenaars zijn (Peersman is zelf van Overmere bij Lokeren, ndr)? Dan is het logisch dat er weerstand is tegen het samenwerken met die van Berlare of Uittergen, want dat is 'ander volk'. Het spirituele besef dat we bijeenkomen als gemeenschap van broers en zussen in Christus, zie ik nog maar mondjesmaat. Voor nieuwkomers is dat net vanzelfsprekend. Zij stemmen mij hoopvol.

Pelgrim '06 start op zaterdag 8 april 2006 om 10.30 uur in Buggenhout en eindigt op zondag 9 april 2006 omstreeks 15.30 uur in Brussel. Alle jongeren tussen zeventien en dertig jaar kunnen deelnemen, alleen of in groep. Deelname kost 26 euro. Inschrijven en informatie telefonisch via 09/235.78.58 of via website www.ijd.be. De Palmviering op zondag 9 april om 13.30 uur in de basiliek van Koekelberg met kardinaal Danneels staat open voor het grote publiek.

Een staptocht is een prima vorm om aan jeugdpastoraal te doen: parcours in plaats van discours